

opusdei.org

Komentář k evangelium: úzká brána

Komentář k 21. neděli v mezidobí (cyklus C). „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi!“ Napodobování Ježíše Krista je způsobem, jak otevřít bránu, která vede k Bohu Otci, k jeho milosrdenství, otcovské ochraně a lásce.

23.08.2025

Evangelium (Lk 13,22–30)

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Někdo se ho zeptal: "Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?" Řekl jim na to: "Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! Říkám vám: Mnoho se jich bude snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile se pán domu zvedne a zavře dveře, a vy zůstanete venku a začnete tlouci na dveře a volat: 'Pane, otevři nám!', odpoví vám: 'Neznám vás, odkud jste.' Tu začnete říkat: 'Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!' Ale on vám odpoví: 'Nevím, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali nepravostí!' Tam bude pláč a skřípění zubů, až uvidíte, jak Abrahám, Izák, Jakub a všichni proroci jsou v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu a od západu, od severu a od jihu a zaujmou místo u stolu v Božím království. Ano, jsou poslední, kteří

budou prvními, a jsou první, kteří budou poslední."

Komentář

Scéna, kterou nám evangelium předkládá, je velmi aktuální. Ježíš je na cestě do Jeruzaléma. Zatímco kráčí, rozmlouvají s ním lidé, kteří jsou kolem něho a svěřují se mu se svými starostmi. Stejně jako oni jsme i my poutníky, kteří směřují k nebeské vlasti.

Životní cestu lze pojmout jako pohodový a bezstarostný turista, který se soustředí jen na požitky, které se mu nabízejí; nebo jako poutník, který jde nalehko a nezdržuje se u toho, co mu přichází do cesty, protože jeho cílem je dosáhnout vytýčeného místa.

Ale co když jdeme pohodlně, užíváme si, co se nám právě líbí — nedojdeme přece také k Pánu? Ten, který je dobrý a milosrdný —

neotevře nám snad rád dveře a nepozve nás na svou věčnou hostinu? Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou přesvědčeni, že nakonec budou zachráněni téměř všichni, ba všichni. Takto možná uvažovali i někteří z těch, kdo kráčeli s Ježíšem. A snad právě proto se jeden z nich, poněkud zneklidněn, zeptá, aby si ulevil: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ (v. 23)

Ježíš mu neodpovídá přímo, nýbrž jej vyzývá k zamyšlení. Říká mu, že důležité není, zda jich bude mnoho či málo, ale zda člověk zvolí správnou cestu — tu, která vede k bráně dávající přístup ke spáse.

Ježíš Kristus je tou branou (srov. Jan 10,9), která nám otevírá přístup k Bohu Otci, a ve společenství s ním zakoušíme jeho milosrdenství, otcovskou ochranu a lásku. Brána je úzká, protože od nás vyžaduje oběť, potlačení pýchy, setřesení břemene

vlastních vin a překonání strachu otevřít srdce s pokorou. Je úzká — ale zůstává stále dokořán otevřená.

Ve své odpovědi Ježíš naznačuje, že pozvání na hostinu věčného života bylo adresováno celému lidstvu a lidé na ní přicházejí ze všech světových stran. Očekávání jsou chudí i bohatí, zdraví i nemocní, staří i děti, muži i ženy – a všichni mají být přijati s otevřenou náručí. Spása není výsadou určité třídy, ani není vyhrazena jen několika vyvoleným. Ježíš však upozorňuje, že existuje „jediná podmínka společná všem: usilovat o to následovat jej a napodobovat jej, vzít na sebe – jako on – svůj kříž a zasvětit život službě bratřím“[1].

Spása je přístupná všem, ale nelze ji získat jako pouhý bezcenný dar. Skutečný život se neodehrává u herní konsole, ani není jako televizní seriál, kde se hraje fiktivní role bez větších

reálných důsledků. V životě jde o důležité věci – proto je třeba jednat odpovědně a s úsilím. V den soudu budeme souzeni podle svých skutků. Nestačí se pouze prohlašovat za Ježíšovy přátele: „Vždyť jsme s tebou jedli a pili a učil jsi u nás na ulicích!“ (v. 26). Neboť existuje nebe – a existuje i peklo. „Nevím, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali nepravosti!“ (v. 27) budou tam, kde „bude pláč a skřípění zubů“ (v. 28). Naproti tomu přijati budou ti, kdo činili dobro a hledali spravedlnost, i za cenu obětí. Bůh nikoho neodmítá – ale venku zůstanou ti, kdo nechtějí vejít úzkou branou.

„Chtěl bych vám něco navrhnout – řekl papež František –. Zkusme se nyní na chvíli v tichosti zamyslet nad tím, co v sobě máme a co nám brání projít tou branou: moje pýcha, moje domýšlivost, moje hříchy. A pak se zamysleme nad druhou branou, která je dokořán otevřená Božím

milosrdenstvím, které nás na druhé straně čeká, aby nám dalo své odpuštění.“[2]

Francisco Varo

[1] Benedikt XVI., Anděl Páně, 26. srpna 2007.

[2] Papež František, Anděl Páně, 21. srpna 2016.

Francisco Varo // Teine - Getty Images

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-uzka-brana/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-uzka-brana/)
(01.04.2026)